

РЕШЕНИЕ

№ 24025

гр. София, 19.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 77 състав,
в публично заседание на 07.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Баева

при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5964** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание чл. 82, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОРЗД).

Ищцата Д. С. С. от [населено място] твърди, че личните и данни са станали публично достояние, тъй като ответникът не е положил необходимата грижа да ги защити. Твърди, че в резултат на това е претърпяла неимуществени вреди, изразяващи се в психическо натоварване, както и опасения, че ще бъде злоупотребено с личните и данни. Моли съда да постанови решение, с което да осъди ответника да и заплати сумата от 1 000 лева, представляваща обезщетение за претърпените неимуществени вреди, ведно със законната лихва от предявяване на иска до окончателното изплащане на сумата. Претендира направените пред инстанциите съдебно-деловодни разноски, вкл. адвокатско възнаграждение по чл. 38 от Закона за адвокатурата.

В съдебно заседание ищцата, чрез процесуален представител, поддържа предявения иск.

Ответникът – Националната агенция за приходите, чрез процесуален представител, оспорва предявения иск. Моли съда да постанови решение, с което да го отхвърли. Твърди, че е положил всички необходими мерки за защита на личните данни на

ищцата, както и че не са доказани претърпени неимуществени вреди. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на предявения иск. Твърди, че не са представени доказателства за виновно неизпълнение на вменени на ответника задължения. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли предявения иск.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Между страните не се спори, че на 15.07.2019 година личните данни на ищцата са станали публично достояние с източник информационната система на Националната агенция за приходите.

От заключението на приетата Съдебно-техническа експертиза се установява, че личните данните на ищцата са станали публично известни, след като неустановени лица са осъществили достъп, вероятно, до системата за възстановяване на данък върху добавената стойност. Вещото лице е посочило, че към 15.07.2019 година Националната агенция за приходите е използвала операционните системи windows сървър версии от 2013 и 2016 година, както и на система за управление на бази данни oracle версии 11.2.0.2 и 12. Посочило е, че към 15.07.2019 година това са версии в експлоатационен срок, но не са най-новите за продуктите. Вещото лице е посочило, че приложният сървър на основното приложение на Информационна система „Контрол“ е работил върху самостоятелна машина, отговаряща на препоръките от oracle системни изисквания за инсталиране и конфигуриране на самостоятелна инстанция на oracle weblogic application server. Посочило е, че машината е свързана в локалната мрежа на Националната агенция за приходите. Сървърът на базата данни е работил върху самостоятелна машина, отговаряща на препоръчаните от oracle системни изисквания за съответната версия. Вещото лице сочи, че са използвани т.нар. „защитни стени“. Вещото лице е определило нивото на сигурност на използваните системи, като средно. Вещото лице е посочило, че за регламентиран достъп до системата на Националната агенция за приходите са необходими базови компютърни умения. Посочило е, че за нерегламентиран достъп до системата са необходими по-специализирани умения и знания, тъй като е необходимо „заобикаляне“ на защитите на информационната система. Вещото лице е посочило, че липсват данни за проведени изпитвания на системата. В заключение вещото лице е посочило, че информационната система, съдържаща личните данни на гражданите, не е била в достатъчна степен защитена, като при подходящо техническо, софтуерно и кадрово обезпечаване и навременни действия, рискът от нерегламентиран достъп може да бъде сведен до минимум.

От показанията на свидетелката М. В. Б. се установява, че след като е разбрала за „изтичането“ на личните и данни, ищцата се е притеснила. Свидетелката сочи, че ищцата спряла да се весели, споделила и че не може да спи от притеснения, че някой

може да продаде жилището и, да изтегли пари от сметката и др. под.

Съгласно чл. 82, § 1 от ОРЗД всяко лице, което е претърпяло материални или нематериални вреди в резултат на нарушение на настоящия регламент, има право да получи обезщетение от администратора или обработващия лични данни за нанесените вреди.

За да възникне отговорността за обезщетяване на вреди по чл. 82, § 1 от ОРЗД е необходимо наличието на следните правопораждащи юридическия състав елементи: 1. Обработване на лични данни в нарушение на ОРЗД; 2. Настъпили вреди и 3. Пряка причинно-следствена връзка между причинената вреда и нарушението на ОРЗД. Или администраторът, обработващ лични данни, носи отговорност за вредите, произтекли от извършеното им обработване в нарушение на ОРЗД.

Съдът съобрази Решението на Съда на Европейския съюз по дело С-340/2021 година.

Съдът намира, че Националната агенция за приходите е администратор на лични данни, съобразно даденото в чл. 4, ал. 4 от ОРЗД легално определение, тъй като обработва лични данни.

Задължение на администратора на лични данни е, при съобразяване достиженията на техническия прогрес, разходите за прилагане и естеството, обхвата, контекста и целите на обработването, както и породените от обработването рискове с различна вероятност и тежест за правата и свободите на физическите лица, да въведе подходящи технически и организационни мерки, с оглед на ефективното прилагане на принципите за защита на данните, арг. чл. 25 от ОРЗД.

Администраторът на лични данни е длъжен да приложи подходящи технически и организационни мерки за осигуряване на ниво на сигурност, включително, *inter alia*, арг. чл. 32, т. 1 от ОРЗД, като : а) псевдонимизация и криптиране на личните данни; б) способност за гарантиране на постоянна поверителност, цялостност, наличност и устойчивост на системите и услугите за обработване; в) способност за своевременно възстановяване на наличността и достъпа до личните данни в случай на физически или технически инцидент; г) процес на редовно изпитване, преценяване и оценка на ефективността на техническите и организационните мерки с оглед да се гарантира сигурността на обработването, при съобразяване на рисковете, които са свързани с обработването, по-специално от случайно или неправомерно унищожаване, загуба, промяна, неразрешено разкриване или достъп до прехвърлени, съхранявани или обработени по друг начин лични данни.

Безспорно установено е, че Националната агенция за приходите, като администратор на лични данни, не е приложила подходящи технически и организационни мерки за осигуряване защитата на личните данни, с които оперира и същите са станали публично достояние. Горното съставлява нарушение на чл. 32, т. 1, б. „б“ от ОРЗД.

Защитата на физическите лица, във връзка с обработването на лични данни е основно право, арг. чл. 8, § 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз и чл. 16, § 1

от Договора за функционирането на Европейския съюз.

В конкретния случай администраторът на лични данни, чрез бездействието си е накарал основно право на ищцата.

Съдът приема, с оглед на безспорно установения нерегламентиран достъп до данните на ищцата, че и е причинена вреда, тъй като допускането на неразрешен достъп до личните и данни, обработвани от Националната агенция за приходите, накарнява легитимните очаквания на ищцата спрямо държавата за сигурност в личната и имуществената сфера, предвид възможността за злоупотреби с личните данни, широко обсъждана в медийното пространство.

Съдът приема, че на обезщетяване подлежат вредите от естественото притеснение и неприятно усещане, което всеки човек би изпитал в подобна ситуация.

При безспорната установеност, че данните на ищцата са станали публично известни, липсата на доказателства, че ответникът е предприел всички необходими мерки за защита на данните, осигурявайки високо ниво на защита на системата, в която се съхраняват данните и липсата на доказателства, че е използвана високо квалифицирана техника за снабдяване с тях и разгласяването им от третото лице, възражението на ответника, че не носи отговорност, тъй като данните са оповестени от трето лице, като резултат от неправомерни действия е неоснователно. Неправомерните действия не могат да прекъснат пряката причинно-следствена връзка между допуснатото от ответника нарушение, настъпилият противоположен резултат и претърпените неимуществени вреди.

Понятието „вред“ следва да се тълкува в по-широк смисъл в контекста на съдебната практика на ЕС по начин, който отразява напълно целите на ОРЗД. Субектите на данни следва да получат пълно и действително обезщетение за претърпените от тях вреди, арт. т. 146 от Преамбюла на ОРЗД.

Ищцата не доказва вреди, по-големи от обикновените неудобства и притеснения, поради което, съдът намира, че сумата от 500 лева, представлява справедливо обезщетение на безспорно претърпените неимуществените вреди.

Искът до размера от 1 000 лева следва да се отхвърли, като неоснователен.

На основание чл. 143, ал. 1 от АПК ответникът следва да заплати на ищцата направените пред инстанциите съдебно-деловодни разноси в общ размер на 7,50 лева, съобразно уважената част (разноси в размер на 15 лева x уважена част от претенцията в размер на 500 лева : 1 000 лева, представляваща цялата претенция).

На адвокатите на ищцата следва да се присъди адвокатско възнаграждение в размер на 1 200 лева, определено на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата, вр. чл. 8, ал. 1, вр. чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 от 09.07.2004 година за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

На ответника следва да се присъди сума в размер на 50 лева, на основание чл. 24 от

Наредбата за заплащане на правната помощ, съобразно уважената част на иска.

Предвид горното, съдът

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати, [населено място], [улица] ДА ЗАПЛАТИ НА Д. С. С., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], ет. 4, ап. 5 сумата от 500 (петстотин) лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди от обработване на личните и данни, в нарушение на чл. 32, т. 1, б. „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО, ведно със законната лихва от 16.09.2019 година, като ОТХВЪРЛЯ иска за разликата до 1 000 лева, както и сумата от 7,50 (седем и 0,50) лева, представляваща съдебно-деловодни разноски.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати, [населено място], [улица] ДА ЗАПЛАТИ НА С. Ц. С.-Ю. и И. В. Ю. и двамата от Адвокатска колегия – С., с адрес [населено място], [улица] I 1А, сумата от 1 200 (хиляда и двеста) лева, представляваща възнаграждение по чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата.

ОСЪЖДА Д. С. С., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], ет. 4, ап. 5 ДА ЗАПЛАТИ НА Националната агенция за приходите да заплати, [населено място], [улица] сумата от 50 (петдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 дневен срок от получаване на съобщението от страните.

СЪДИЯ

: